

Élményvadász

A korongvadászatban is elmúlt egy év , és egyrésztől kétséget kizáróan idősebbek lettünk egy évvel , azonban gazdagabbak is lettünk pár kellemes élménnyel , néhány tanulsággal , Baráttal és lőtéri cimborával . Talán érdemes lenne pár szóban összefoglalni a 2008 év korongvadász történéseit .

Ez az esztendő nem volt igazán kegyes a hazai korongvadász versenyeket szervezők részére , hiszen számos alkalommal fordult elő ismét , hogy hétvégére érkezett meg az eső és rontotta el a mulatságot , tartott otthon számos versenyzőt . Az előtte való évekhez hasonlóan előre elkészített versenynaptár szerint kezdődött a szezon , és nagyon gyorsan beleértünk a májusi időszakba , amikor már verseny , verseny hátán ...azonban a korongvadászatban is érezteti hatását a gazdasági visszaesés , hiszen a versenyeken legalább 10 – 15%-al kevesebben neveznek ...és talán ami a legfeltűnőbb : egyre kevesebb külföldi jelenik meg a versenyein . Ami talán biztató , hogy sok új arcot fedezhetünk fel egyes lőtereken , azonban ez nem jellemző az ország egészére . Sajnos számos kiváló versenyző küzd anyagi problémákkal , mert az anyagi lehetőségük , a család anyagi helyzete nem teszi lehetővé az edzésre járást és a hétvégi rendszeres versenyzést .

Kilenc fordulóban megrendeztük a Magyar Kupa korongvadász versenysorozatot , amelynek versenyei mind önálló rendezvények voltak más-más pályán külön díjazással és értékeléssel , majd a záró-fordulót követően egy összesített kiértékeléssel . Ezek a versenyek mind 100 korongra rendezett korongvadász versenyek voltak 60 fő körüli átlagos versenyzői létszámmal . Nagy küzdelmet hozott a verseny , hiszen az összesítésben az első s második helyezett között mindösszesen 1 százalékpont lett a különbség ! A 2008 évi korongvadász nemzetközi és világversenyek közül kiemelkedik a konopistei (csehországi) nagydíj , amelyre tavaly is számos magyar versenyző nevezett ...sajnos nem különösebb eredménnyel . Az ausztriai EB már lényegesen jobban sikerült , hiszen évek óta vártunk egy jó eredményt magyar hölgyversenyzőtől ...és 2008-ban ez is megadatott : EB 4.hely , pár korongra a dobogótól ...gyönyörű siker ! Azt gondolom a ciprusi VB is mondhatjuk jól sikerült , hiszen a bűvös 100-ban 2 versenyző is benne volt (kis jóindulattal , sok azonos eredmény volt!) , és azt is hiszem , mivel ezek a versenyzők évek óta hozzák ezt a szintet , lehet ez még jobb is ! A korongvadászok szűk kis táborától ez persze szép eredmény , hiszen mindezt mindennemű „külső segítség” nélkül érték el , talán csak néhányuknak adatott meg a személyes támogatás . Mint minden alkalommal , mikor szót tudok emelni mellette elmondom : a vadászok népes táborából kerülhetne ki a jövő korongvadász nemzedéke ! A mai igencsak nehéz időkben mire hajlandó áldozni egy szülő , ha nem a gyermeke jövőjére ! Hány olyan gyerek van ma Magyarországon , amelyik valahol a génjei legbelső tekervényeiben ott hordozza a képességet a korongvadászat/koronglövészet magas szintű műveléséhez , de nem találkozunk Vele , nincs lehetősége kibontakozni , nincs lehetősége megízlelni ezt a szenvedélyt , amely persze ugyanúgy rabul is ejtheti , mint a számítógép , a nyerő automata , a különféle „szerek” ...de mennyivel kellemesebb ennek a „rabságnak” az elviselése ! Arról talán nem is beszélve , hogy számosan vannak olyan testi adottsággal bíró fiatalok , akiknek talán semmilyen más sportban nincs lehetősége a kibontakozásra , az önmegvalósításra !

Talán az is jó hír a sok kevésbé kellemes között , hogy végre kis hazánkban is megmozdult valami a korongvadászat terén . No nem feltétlenül arra kell gondolni , hogy újabb emberek újabb felállásban valami ménkü nagy ötlettel rukkoltak ki , hanem arra , hogy kezdenek megjelenni azok az eddig hiányzó láncszemek , amelyek talán nem is engedték a kibontakozást . Arra gondolok , ma már egyre többen belátják , hogy akár a vadászat terén , akár a koronglövészetben vannak elméleti felkészültséget is igénylő elemek , amelyeket kizárólag ahhoz értő emberektől – szakemberektől – instruktorktól – kell/lehet elsajátítani ,

és vannak gyakorlati fogások melyekhez persze meg lehet kísérlni úgy eljutni , hogy több tízezer/százezer lövés után majd jön a rutinvagy megmutatja valaki , aki ért hozzá ! Ennek a folyamatnak részeként ma már sokat olvashatunk a neten szakcikkeket , nézhetünk filmeket illetve megörökíthetjük saját ténykedésünket az utólagos elemzés kedvéért , és végre kijelenthetjük , hogy VAN Magyarországon kiváló fegyvermester , aki képes megfelelő fém és famunkára , valamint talán azt is kimondhatjuk : vannak szakmai műhelyek . Ha valaki ránéz a korongvadászok honlapjára , és megnézi a lőterekről szóló ismertetést , már számos olyan lőteret talál , ahol nem csak a feltételei vannak meg az oktatással egybekötött szakmai munkának , hanem azt rendszeresen gyakorolják is !

A vadászati szezon vége felé egyre több koronglövő ismerősöm keres : mikor lövünk párat valami jó kis egyszerű pályán , még beöltözve téliesen , de annál is nagyobb ambícióval ... Valóban , az ember így a tél végén – bár sokan állítják , hogy a kutya nem ette még meg a telet- kívánja a lőtereken való gyakorlást , a gyors és rafinált korongok eltalálását ... , amely ugyan sokban különbözik az „igazi vadászat” élményétől , mégis egyre többek számára ez az igazi vadászat .

Mint a vadászkaromában is érintett vadászati vezető , az elmúlt szezonban is számos alkalommal szembesültem azzal a problémával , hogy bizony nem elegendő a vad puskacső elé való terelése , a vadászat eredményessége – ennél fogva a vadász és vadásztató sikere – mégis csak a terítékre hozott vad(ak) számától jelentősen befolyásolt . Hosszú évek óta számos alkalommal voltam szószólója annak , hogy a vadászok közül milyen kevesen mennek el a lőterekre , milyen kevesen kérnek tanácsot az eredménytelen sörétlövészetüket illetően , a korongvadászatban résztvevők és azt megszeretők mennyivel lettek eredményesebbek a sörétes fegyverrel való vadászatbanszóval régóta agítálok azért , hogy a lőtereken oldódjék fel a lődüh , a lőtereken csiszolódjék össze a puska a gazdájávalés talán már nem is mondhatom hogy hiába !

Az elmúlt szezonban volt szerencsém ismét egy olyan kiváló vadászon részt venni , ahol a meghívó házigazda néhány évvel ezelőtt adta arra a fejét , hogy egy igen jó nevű sportlövő szakember segítségével megtanuljon sörétes fegyverrel löni , majd eredményesen és stílusosan vadászni . Láttam az első próbálkozásait , amelyeket csak idézőjelesen lehetett élménynek nevezni , és láttam az elszántságot és céltudatosságot , amely végül eredményre vezetett . Az évekkel ezelőtti vadász , aki korábban kizárólag más lövők egyébként tényleg irigylésre méltó teljesítményének elismerésében talált élvezetet , az bizony mára „összeért” az egyébként méretre agyazott fegyverével , egyértelműen látszik a fegyverhordozásán és kezelésén az az összehangolt mozdulatsor , melyet a számtalan gyakorlás „karcolt a merevlemezébe” , és az látszik a vadászatán , hogy ösztönössé kezd válni a mozdulat , rengeteg ideje lett egyszer csak megnézni , felismerni a vadat , eldönteni hogy hol a legalkalmasabb a legbiztonságosabb annak a meglövése , és a lövés eredményes végrehatása során sincs már benne bizonytalanság !

Sokan és sokféle véleménnyel viseltetnek a korongvadászatot illetően . Számosan vélik azt , hogy a világon semmi szükségük arra , hogy feleslegesen „szórják a sörétet” , hiszen kiváló eredményeket érnek el a fácán és vadkacsa vadászatokon , amelyek legtöbbször a 30 – 40 m-es fácánokból/kacsákból egyegész...néhánytizedes eredmények születnek . Valóban , ezeknek a kiválóan lövőknek semmi szükségük a gyakorlásralegfeljebb az a kérdés , hogy a legmagasabb és legtávolabbi fácán/kacsa volt-e egyáltalán 20 m-nél távolabb , és a kiváló százalékot a rutinos puskatöltőgetők egyike-másika által megbocsátható lőszergyűjtő szenvedély okozza . Ma nagyon kevés olyan apróvad vadászat van Mo-n , amelyiken 30 – 40 m magas vadmadarakra lehet löni , és bizony azokon a vadászatokon nem is születnek ilyen kimagasló eredmények . És az nem baj , mert az ember nem gép Azonban a kimagasló lőtudást , amely eredménnyel is párosul , kizárólag a lőtereken lehet manapság megszerezni !

Talán azt is nehéz cáfolni , hogy egyre kevesebb lehetőség nyílik a társasági vadászatokon – tehát a vadászok túlnyomó részénél – a fegyver használatra , és bizony azokat a korlátozott számú lehetőségeket ki kell tudni használni , mert egyébként könnyen keserű lesz az ember szája íze egy-egy eredménytelen vadászatot követően .

Néhány évtizeddel ezelőtt egy vadászatról álmodó jelölt minden zokszó nélkül megtanult elég jól lőni a szomszéd , az ismerős , a rokon fegyverével néhány hajnali esti kacsázáson , amikor még nem voltak ilyen szigorúak a fegyverkezelési szabályok , és főként amikor még a hajnali és esti húzásokon „számatlanul” lehetett patront pazarolni illetve kacsát lőni . Ma semmilyen más legális lehetőség nincs a fegyverkezelés szabályos , biztonságos és eredményes elsajátítására , mint a lőtereken egy hozzáértő segítségével .

Egy Élményvadász Magazint olvasó embernek mit is ajánlhatnék jobbat , mint azt , hogy a vadászati szezon befejeztével találjon egy lakóhelyéhez közeli lőteret , esetleg egy megfelelő „előélettel” rendelkező segítő partnert , és kóstoljon bele ebbe az élményszerző dologba , mert azt hiszem , azon kívül hogy haszna származhat belőle – az eredményesebb lőtudásra célzok – még egy olyan sport/szenvedély művelője válhat belőle , amelyről legalább olyan élvezetesen lehet beszélni/írni , mint egy különleges vadászati élményről .